

Kirpinin Minik Treni

Çınar BİBER

Kirpinin Minik Treni

Çınar BİBER

Büyük Orman'ın şirin bir köşesinde, mantarların şemsiye kadar uzadığı yerde, Harry adında zeki bir kirpi yaşırdı. Harry'nin yumuşak kahverengi tüyleri, krem rengi bir yüzü ve uçları altın rengi dikenleri vardı. Cebinde aletler olan minik mavi bir iş önlüğü giyer, pirinç gözlüğünü alnına iterdi. Harry kurcalamayı ve bir şeyler yapmayı çok severdi, yuvası harika icatlarla doluydu.

Her sabah Harry, arkadaşlarının orman patikalarında aceleyle geçişini izlerdi. Tavşan, yorgunluktan uzun kulakları sarkmış hâlde ağır bir böğürtlen çuvalı taşırdı. Sincap, gür turuncu kuyruğu arkasında sürünerek büyük bir fındık torbası çekerdi. Küçük Fare bir demet çalı çırpıyı kaldırmaya çalışır ama neredeyse hiç kıpırdatamazdı. Harry onların zorlandığını görür ve yardım edebilmeyi dilerdi.

Bir gn Harry, Tavan'ı bir ktgn stnde oturmu, ađrıyan omuzlarını ovarken buldu. "Bu malzemeler her gn daha da ađırlaıyor," diye i ekti Tavan. "Keke onları taımanın daha iyi bir yolu olsaydı." Harry'nin kehribar rengi gzleri parladı. "Daha iyi bir yol!" diye haykırdı. "Bir fikrim var!" Altın ulu dikenleri heyecanla zıplayarak atlyesine kotu.

Atölyesinde Harry çizdi, ölçtü ve testereyle kesti. Raylar için çalı çırpı, tekerlekler için meşe palamudu kapakları, makara için de bir iplik masurası kullandı. Bütün gün ve bütün gece çalıştı, minik patileri hızla hareket ediyordu. Sonunda geri çekilip gülümsedi. Yerde, bir somun ekmekten büyük olmayan minik bir tren duruyordu.

Ertesi sabah Harry arkadaşlarını icadını görmeye çağırdı. Tavşan, Sincap ve Fare gözleri fal taşı gibi açılmış hâlde etrafına toplandı. "Bu minik bir tren!" diye duyurdu Harry. "Bu küçük raylar boyunca malzeme taşıyabilir." Bөгürtlenliğe kadar raylar döşedi. Tren, minik bir vagonu çekerek homurdanarak ilerledi. Herkes sevinçle alkışladı.

İlk deneyen Tavşan oldu. Ağır böğürtlen çuvalını minik vagona yükledi ve tren düzgün ve istikrarlı bir şekilde homurdanarak uzaklaştı. "İnanamıyorum!" diye güldü Tavşan, uzun kulakları dimdik kalkmıştı. "Bu çok daha kolay!" Kırmızı atkısı esintide mutlulukla dalgalanarak trenin yanında zıpladı.

Sincap fındık ve yapı malzemeleri getirdi. Vagonu tekrar tekrar doldurdu ve tren her şeyi hiç aksatmadan taşıdı. "Bu harika!" dedi kahverengi deri yeleğini düzelterek. "Yarı zamanda iki kat fazla teslimat yapabilirim!" Minik lokomotif okşadı ve o da karşılık olarak minik düdüğünü öttürdü.

Sarı ponpon şapkasını giyen Küçük Fare, tek bir meşe palamudunu bile kaldıramayacak kadar küçüktü. Ama tren sayesinde minik çalı çırpıları ve böğürtlenleri tek başına vagona yükleyebiliyordu. "Ben yardım ediyorum!" diye ciyakladı, kocaman yuvarlak kulakları sevinçle kıpırdıyordu. Tren homurdanarak ilerledi ve Fare tepesinde oturdu, kulaklarından kulaklarına gülümsüyordu.

Haber ormanın her yerine yayıldı. Kısa süre sonra tüm küçük hayvanlar minik treni görmeye geldi. Her yerden malzeme getirdiler: çayırdan tohumlar, oyuktan mantarlar ve dereden yumuşak yosunlar. Tren kıvrımlı patikalarda, küçük köprülerin üzerinden ve devrilmiş kütüklerden yapılmış tünellerden geçerek herkes için her şeyi taşıdı.

Harry mutluydu ama bir sorun fark etti. Tren yalnızca rayların gittiği yere gidebiliyordu. Bazı hayvanlar raylardan uzakta yaşıyor ve hâlâ ağır yükler taşımak zorunda kalıyordu. Harry düşündü, düşündü. Sonra bir fikir daha buldu. Raylara özel bir makas ekledi, böylece tren yön değiştirip daha da fazla yere ulaşabildi.

Yeni makas sayesinde tren her yere gidebiliyordu. Tepeleri tırmanıp vadileri inerek her yuvaya ve yuvaya malzeme ulaştırdı. Tavşan artık ağrı çekmiyordu, Sincap gururla gülümsüyordu ve en yüksek sesle Fare seviniyordu. "Yaşasın Harry ve minik treni!" diye bağırdılar. Minik lokomotif düdüğünü öttürdü ve orman mutlu tezahüratlarla yankılandı.

Harry bir kütüğün üstüne çıkıp arkadaşlarına baktı. "Trenin yardımcı olmasına sevindim," dedi pirinç gözlüğü güneşte parlayarak. "Ama en güzel yanı hepinizi mutlu görmek. İyi icatlar gerçek sorunları çözmeli ve herkesin hayatını kolaylaştırmalı." Hayvanlar başlarını salladı ve Sincap teşekkür olarak Harry'ye büyük bir fındık torbası verdi.

O günden sonra minik tren Büyük Orman'daki günlük yaşamın bir parçası oldu. Fındık ve böğürtlen, yapı malzemeleri ve hatta minik yolcular taşıdı. Harry onu geliştirmeye devam etti; gece yolculukları için bir far ve patikadaki hayvanları uyarmak için bir zil ekledi. Trenin neşeli tak-tak sesi sabahtan akşama kadar duyulabiliyordu.

Tavşan, Sincap ve Fare trenin resmî mürettebatı oldu. Tavşan böğürtlenleri yüklüyor, Sincap teslimatları düzenliyor ve Fare rayları temiz tutuyordu. Birlikte çalışıyorlardı ve tren hiçbir seferi kaçırmıyordu. Harry atölyesinden izliyor, icadının herkesi birbirine daha da yakınlaştırdığını bilerek içi huzurla doluyordu.

Bir akşam, güneş ağa ların arkasında batarken hayvanlar bir kutlama i in toplandı. Treni   ekler ve yapraklarla s slediler. "Harry'ye!" diye tezah rat yaptılar. "Ve minik trene!" Harry dikenlerinin altında kızardı. "Arkada lara," dedi, "ve sorunları birlikte    meye." Minik lokomotif d d   n    tt rd  ve herkes alkı ladı.

Ve böylece Büyük Orman'da kirpinin minik treni homurdanmaya devam etti. En küçük fikrin bile büyük bir fark yaratabileceğini gösterdi. İyilik, zekâ ve takım çalışmasıyla sorunlar çözülebilir ve hayat herkes için daha tatlı olabilir. Ve dikkatle dinlerseniz, trenin neşeli düdüğünün ağaçların arasında yankılandığını duyabilirsiniz.